

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

493. Quis modus examinandi electum in Episcopum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

stianæ caritati incumbere, proximorum honori & saluti prospicere, ac ideo bonum sit ingredi regiā viā, & non auditum non damnare; idque eō magis, quod experientia constet, oppositiones ad vocem ejus, contra quem diriguntur, veritate elucescente, evanescere. Quanquam etiam n. 162. subjugat, posse nihilominus esse talem boni communis necessitatem, ut nec expeditat oppositiones examinare, nec electum confirmare, & in hoc casu, si electus non acquirat jus per electionem ad prælaturam, & ex altera parte verē consularū ejus honoris, ut non infameretur, nec reddatur inhabilis, posse cassari ejus electionem, eo non vocato.

9. Respondeo tertio: ex causa boni communis, seu bono communi sic exigente, cassari quidem potest electio alias valida electo minimè vocato; tenetur tamen confirmator consularū tunc honoris electi. Argumento c. consideravimus. de elect. ubi Pappa, cassatis binis electionibus, nullum ex electis re-electi volens, expressè eorum famam proteroxit his verbis: ita quid utrique predicatorum fama sua non minus integrè conservetur: adeoque via tuta & secura est, ut in hoc casu confirmator expressè consular famam electi, cum electio cassatur, non ex ipsius defectu. Pass. n. 163, ubi etiam ex Franco in cap. si condemnationem. de elect. in c. quid, licer Judex regulariter in sententia non teneatur exprimere causam, hanc tamen debeat exprimere, quando sententia potest referri ad plures causas diversos effectus producentes, vel quando potest ex causis ipsius partibus præjudicari. Et quid si in sententia nulla exprimitur causa, & potest interpretari, quid sit lata ex pluribus causis, tunc debeat interpretari, quod sit lata ex causa, quæ minus præjudicat parti.

Questio 490. An necessarius assensus aut consilium Capituli, aut alterius, ut Superior confirmet electionem?

1. Respondeo: de jure communī nulla est necessitas adhibendi consensū, aut consilii Capituli, aut aliorum ad hoc, ut Superior confirmet electionem; cùm nullus in SS. canonibus exster textus, vi cuius confirmator confirmare nequeat sine Capitulo vel consilio hujus vel alterius; excepto que consuetudo tam Episcoporum, quam Prælatorum Regularium (si loquamus de assensu vel consilio Capituli) in contrarium. Unde per sequendo Superior non tenetur, nisi sumere informationes, & discutere negotium, absque eo, quod alterius consensum vel consilium teneatur requiri. Pass. de elect. c. 33, n. 115, contra Archid. in c. fin. de elect. quem absque eo, quod quidquam affectat, quo dictum suum probet, securi sunt Butrio ibid. Sylv. v. confirmatio. num. 5. & Tabien. n. 8. loquentes non de consilio aliquorum, sed de toto Capitulo.

2. Nihilominus testatur Pass. n. 116. in Ordine Prædicatorum teneri Provinciales adhibere consilium Patrum Discretorum in confirmandis Prioribus, ita tamen ut eo consilio non adhibito confirmatione, dum alium defectum non habet, neque sit nulla, neque annullanda, non obstante regulâ illâ, quod ubi necessaria est præsentia consilia, seu actus habendus cum consilio, sit nullus, si habeatur sine consilio: utpote quæ patiatur inter alias hanc limitationem, ut Pass. loc. cit. ex Abb. in c. ex parte. de constitut. & Sylv. v. consilium. n. 6. ut non procedat, dum præcessit agendi non impositâ necessitate

consilii, & postea iterum ex nova lege præcipuit; ut adhibeatur consilium, eō quod tunc actus ex vi prioris potestatis valet, nisi lex superveniens irritet actum alteri factum. Sic etiam ait Idem Pass. num. 145. Patrum illorum Discretorum vota, sine quibus à Provinciali non fit confirmatio in suo Ordine, non esse decisiva.

Questio 491. Vbinam, seu apud quos fieri debeat hoc examen, seu inquisitio de vita & moribus electi?

R Espondeo: debere fieri in loco, ubi ille est conversatus, & apud illos, quibus notus est; quia univerisim inquisitio de fama alicuius debet fieri in loco, ubi diutius morabatur, traduct Pith. ad tit. de elect. n. 320. Laym. in c. postquam. de elect. n. 5, & ibi Gl. v. conversatus. & Abb. num. 6. juxta quod expresse statuitur in eod. cap. Verum distinguendus hic processus informativus à processu, in quo examinantur merita electionis & electi, ac dicendum, quod processus ad informationem facili fieri debeat, ubi sunt, qui de facto informare possunt, sive sit locus, in quo facta electio, sive aliis. Processus verò, quo examinantur dein merita electionis & electi, fieri debet in loco, in quo est confirmator. Pass. de elect. c. 33. n. 82. contra Donat. p. 2. tr. 7. q. 5. num. 5. quatenus is indefinitè pronunciat, processum fabricandum in loco, ubi celebrata electio.

Questio 492. An Prelatus examinatus, & dein electus ad aliam Prælaturam, iterum sit examinandus?

R Espondeo affirmativè, præcipue, si eligatur ad majorem dignitatem; quia interim novum impedimentum electus contrahere potuit. Laym. in cap. postquam. de elect. num. 7. Pith. ad tit. de elect. n. 319. Argumento c. scriptum. de elect. & Gl. ibi. v. presumptio.

Questio 493. In specie, quis modus examinandi electum in Episcopum, nempe in Ecclesiis, in quibus adhuc relata est potestas Capitulo eligendi Episcopum?

1. Respondeo: hunc modum præscriptum est à Gregor. XIV. in Bulla, quæ incipit: onus Apostolica. edita anno 1590. i. Maj. & habetur apud Quarant. in sum. Bullar. v. electio. secundum quam ita proceditur in Germania, ut electus viciniori alicui Episcopo examinandum se tradat super certis articulis per testes idoneos & juratos astrenidis, obligatis, ut Laym. in c. postquam. de elect. num. 8. conscientias eorum, à quibus instructio seu testificatio sumenda, ut ea fideliter & gratis referant. Peractoque hoc examine ejus processus Romanus mittitur ad confirmationem electo & rite examinato impetrandam. Laym. loc. cit. Pith. ad tit. de elect. num. 319.

2. Porro puncta seu articuli, super quibus hoc examen instituitur, sunt sequentes, prout referunt idem Laym. & Pith. Primus: an electus natu ex legitimo matrimonio à parentibus catholicis? qui articulus desumitur ex c. cùm in c. artis. de elect. & c. 2. §. heretic. de heret. in c. Secundus: an 30. annum ex artis compleverit; juxta cit. c. cùm in cunatu. & si postulatus, 27. annum inchoaverit? quod sufficit juxta Extravag. unic. de postul. inter communis.

Ter

Tertius, an saltem sex mensibus in sacro Ordine constitutus fuerit? juxta Tridentin. sess. 22. c. 2. Quartus, an in Theologia vel iure canonico Doctor vel Licentiatus sit, aut saltem publico alicujus Academiarum vel aliorum probatorum vel experitorum testimonio ad alias docendos idoneus judicatus? juxta Trid. loc. cit. Quintus, au bona fama & integrâ vita sit? juxta c. 2. d. 23. &c. ult. d. 5. Sextus, an in ecclesiasticis functionibus versatus, prudens, ac rebus gerendis idoneus? ut haberetur in *citata Bulla*. De cetero, qua praxis servetur in examine Episcopi non electi à Capitulo, sed promoti à Sede Apostolica, sive liberè, sive ad denominationem Regis alicujus, vide apud Barbol. *juris eccl. l. 1. c. 9. n. 10.*

Questio 494. An confirmatio ipsa requirat certam formam?

1. Respondeo: non esse certam formam à jure præscriptam, ideoque per se loquendo, sufficit, quod confirmator verbo, vel scripto, vel facto suam ostendat voluntatem, approbatem illius electionem; sive hoc faciat per electi installationem aut inthronizationem, vel ejus benedictionem, vel faciendo, ut subditi electo obedientiam præstent, seu recognoscant. Pass. de elect. c. 33. n. 76. Tamb. de jure Abb. d. 6. q. 3. n. 1. & 2. citantes Archid. in c. ut quis duas de elect. in 6. Innoc. in c. cum Bertold. de rejudicat. in gl. mirum videtur. Donat. p. 2. tr. 7. q. 4. n. 1. citans insuper Peyr. in formul. lit. C. c. 18. n. 1. Samuel. d. 8. contror. 2. concl. 7. Lavor. de elect. tit. 4. c. 25. n. 63. &c. ad numerans inter facta vim confirmationis habentia, si canonice electus ad confirmatorem accedat, & ille dicat: *gandeo de tua elecione*; vel eum amplectatur. Quorum ratio est, quod nihil intersit, sive verbo, sive facto declaretur voluntas operantis, ubi insuper nulla verborum forma aut icriptura requiritur. Pass. Donat. ll. cit.

2. Et sic in specie confirmationem Abbatissimum non habere certam à jure præscriptam formam, fierique posse oretenus & scripto, modò animus confirmatoris declaretur, tradit Donat. To. 4. tr. 7. q. 17. num. 6.

3. Observat autem bene Laym, in c. cum. inter universas. n. 4. quod ubi, cùm duæ agendi facultates tendentes ad eundem finem seu effectum in eadem persona fundatae in diversis potestatis, simul eodem actu expediri nequeant, non possit electio & confirmatio expediri eodem actu, v.g. dum Canonicici cathedrales compromitterent in Metropolitatum, qui ex Sedi Apostolica privilegio habuit potestatem confirmandi suos suffraganeos, hic prius deberet eligere seu nominare Episcopum secundum formam compromissi, & dein confirmare eundem, pro quo citat Gl. & Innoc. in c. cum inter. v. confirmavit. Abb. in c. ne pro defectu. de elect. n. 4. & se ipsum in c. causam. de elect. not. 2.

4. De cetero aliud est quod ad fidem faciendum de confirmatione; ad hoc enim opus est literis confirmatoris, ubi electio in praesentia Ecclesie, cui electus præficitur, non confirmatur, ut & ad hoc, ut electus confirmatus à Sede Apostolica admittret, necessaria sunt literæ Apostolicae. Pass. n. 77. juxta dicta supra.

* *

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Questio 495. An confirmatio habeat se ut sententia diffinitiva, an vero ut interlocutoria?

R. Respondeo: dum confirmatio fit citatis citandis, & illis venientibus in contraditorio judicio; vel etiam quando fit à confirmatore ex officio quidem inquirente, sed solenniter, censetur habere rationem sententia diffinitiva; quia datur post processum judicialiter complicatum & solenniter conclusum tanquam finalis resolutio judicij solennis. Dum vero fit à confirmatore procedente ex officio non solenniter & judicialiter, censetur esse sententia interlocutoria; quia innititur informationi non solenni, nec habitæ in contraditorio judicio. Pass. de elect. c. 33. n. 169. citans Jo. And. in c. avaritia. de elect. in 6. Abb. in c. confirmatus. de appell. n. 14. Dominici. & Franc. in c. fin. de elect. m. 6. Recteque monerit Pass. hujus questionis resolutionem esse attendendam, non solum, ut sciat, quandam à confirmatore sit appellandum, & quam vim habeat hac appellatio; sed etiam, quia dum confirmatio est sententia interlocutoria, Judex, qui illam tulit, possit illam mutare & cassare, & ab ea redere, & cassare electionem, quam confirmavit. E contrario non potest, ubi confirmatio est sententia diffinitiva, pro quo citat Jo. And. & DD. alios in c. cum cessante. de appell. Franc. n. 7. & alios in c. fin. de elect. in 6. & Juristas in l. quod invit. & l. Index postquam de re judicat.

PARAGRAPHVS V.

De Appellatione à confirmatione, ejusque annullatione.

Questio 496. An à confirmatione, seu à confirmationis vel cassationis electionis sententiâ judicialiter data possit dari appellatio judicialis, seu propriæ talis, habens utrumque effectum, nempe non tantum de voluntivum, sed & suspensivum?

1. Respondeo affirmativè. Pass. de elect. c. 34. n. 1. citans Gl. in c. fin. de elect. in 6. v. inanes. Franc. ibid. n. 7. Gemin. in c. avaritia. de elect. in c. n. 7. Barbos. ibid. n. 7. &c. Licet enim collationes, electiones, institutiones, confirmations electionum ad beneficia & Prælatarum sint causæ extrajudiciales juxta expressum textum Clem. dispensacione de iudicis: ubi tamen in provisionibus, collatione, institutione, electione, confirmatione, proceditur ordine juris servato, sunt actus judiciales, habetque decretum confirmationis, institutionis, collationis vim sententia judicialiter diffinitiva, adeoque appellabilis, ac ita ab his appellari potest appellatio propriæ talis. Pass. loc. cit. at de institutione expresse Ottoboni decis. 66. n. 3. Garc. p. 9. c. 4. à n. 17. citatis plurib. Rotæ decis. & Lancell. p. 2. c. 12. limitat. 40. & 49. Et de collatione & præsentatione Rota in Callagur. benef. 28. Maij 1628. quæ est decis. 114. apud Scacciam. de appell. n. 1. 2. 5.

2. Hinc geta, appellatione hac pendente sunt attentata & nulla, & ante omnia cassanda. Ottoboni. loc. cit. Pass. loc. cit. n. 2. citans insuper Lancellot. ubi ante. Franc. in c. ad audiencem. ult. de appellat. Rotam in Callagur. benef. 24. 26. Ianuar. & 19. Febr. 1649. & plures alios. Attentata autem sunt, non quæ sunt post appellationem, sed & quæ sunt tempore assignato ad appellandum, quod est dicendum, intra quod licet gravato appellare.

R. *

z. Atque